СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIX. Ч. 38. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 16. лютого 1931. VOL. XXXIX. No. 38. Jersey City, N. J., Monday, February 16, 1931. THREE CENTS.

АМЕРИКАНСЬКА ОКУПАЦІЯ НІКАРАҐВИ СКІНЧИТЬСЯ З 1932 РОКОМ

ВАШИНГТОН. — Секретар стейту, Генри Стимсон, проголосив, що прийшло до порозуміння з президентом Монкадою в справі зменшення числа американських маринарів у Нікараґві. В червні стягнеуряд з Нікараґви коло 1,000 маринарів, а залишить там усього тільки 500 маринарів, котрі будуть остаточно відкликані по президіяльних виборах 1932 р.

Місце американських маринарів має заступити народня міліція.

Американські війська перебувають у Нікараґві від 1926 р. За той час убито там 26 маринарів, 15 померли від одержаних ран, а 59 були важко ранені.

МЕЛОН ПРОТИ ВИПЛАТИ БОНУСУ.

ВАШИНГТОН. — Секретар скарбу Мелон відбув довшу конференцію з президентом Гувером, а по ній заявив, що виплата ветеранського бонусу в готівці надрушить фінансовий стан держави. Мелон рахується з тим, що на ті виплати треба $1,000,-000,000.

Кажуть, що погляд Мелона є згідний з поглядами президента.

ЕДИСОН ВІДСТУПАЄ ТОРТ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

ФОРТ МАЄРС (Флорида). — Винахідник, 84-літний Томас Едисон, віддав на дохід безробітним величезний торт, який приготовили для нього зприводу його уродин.

Кождий, хто дістане кусничок торта, має зложити якусь жертву на допомогу безробітним.

ПОЛІЦІЙНИЙ ОФІЦИР — ХАБАРНИК.

НЮ ЙОРК. — Поліційний офіцир, Джан В. Кенна, котрий мав контролю над 1,000 полісменами в окрузі, в якім було понад 1,000 ріжних спікізів і доми гри, вложив на банкову книжочку на протязі 6 літ $237,235.

З тої книжки витягнув він одначе за той час $147,246. Витягнені гроші, як догадуються, були призначені на підплачування „вищих" властей. Прокураторія шукає тепер за тими „вищими" хабарниками.

РАДІОВИЙ ТРЕСТ.

ФИЛАДЕЛФІЯ. — Апеляційний суд затвердив рішення „Дистрикт Корт оф Делавар", яким признано, що Редіо Корпорейшен оф Америка, Дженерел Електрик Компані й Америкен Телефон енд Телеграф Компані держать у своїх руках монополь торговлі радіовими лямпками. А це знову є нарушенням протитрестових законів.

НЕ ДОЗВОЛИЛИ КЕРОЛЕВИ НА ВИСТАВУ.

ШИКАҐО. — Кероля виставу, „Скеч Бук", яка вибиралася" так довго на нюйорськім Бродвею, узяла шикаґовська поліція неморальною. Поліція впала до театру підчас вистави, коли на сцені танцювали дівчата, й її припинила та арештувала акторів, танцюристок і директора театру. Публиці звернули гроші.

НАЗИВАЄ СЕНАТОРА ДОВГОЯЗИЧНИМ.

ВАШИНГТОН.—Сенатор Блейн заявив у сенаті, що републиканський комітет дістав $1,250,000 на виборчий фонд, від тих, від котрих нанято доми на почти.

Джозеф Нут, касієр комітету, твердить, що це є неправда, що говорить „язикатий" Блейн.

ЗАЛИШИЛИ ЗАГРАБЛЕНІ ДОЛЯРИ.

ВАШИНҐТОН. — Злодії, які зробили напад на почту й забрали $806,000, переконавшися, що це тільки половинки банкнотів, залишили мішки з грішми в рові. Гроші відіслано до державної скарбниці.

НА МОДЕРНІЗАЦІЮ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ.

ВАШИНҐТОН. — Конґрес ухвалить мабуть на розбудову фльоти тільки $30,000,000, призначених на змодернізування панцирників,

КИДАВ ЯЙЦЯМИ НА МЕЙОРА.

ШИКАҐО. — Мейор Шикаґа, Вилієм Гейл Томсон, відомий під іменем „Биґ Бил", був у розгарі кандидатської промови, коли один зі слухачів кинув на нього трома яйцями. Він не влучив мейора, а тільки якусь жінку.

НЕ ХОЧЕ РОДИТИ ДІТЕЙ.

НЮ ЙОРК. — Алфред Кан хоче змусити судом свою жінку, 23-літню Меріон Кан, щоби мала діти. Жінка не хоче, а суд каже, що він не може її до цього змусити, бо нема такого закона в стейті.

БРАКУЄ ДЖЕНТЕЛЬМЕНІВ.

НЮ ЙОРК. — Д-р Вилієм Луїс, президент Лафает каледжу, твердить, що Америка потребує найбільше одного, а це дійсних джентельменів, і каледжі повинні подбати, щоби їх виховати.

УКРАЇНСЬКА ПРОГРАМА НА РАДІО.

Заходом музичної фірми Surma Book & Music Co. Inc., 103 Avenue A, New York, N. Y., при допомозі відомого челіста гр. Вдовяка будемо мати нагоду почути рідну музику з найбільшої стації в Ню Йорку W. N. Y. C., 570 K.c., у вівторок, 17-го лютого, в годині 8.15 вечером.

Українська оркестра „Сурма" під управою гр. Вдовяка відограє слідуючі музичні кусники:

1) Гей, не дивуйтесь, добрії люде, композиція Лисенка; 2) Серенада, Гайворонського; 3) На чужині загибаю, чельо-сольо, гр. Вдовяк; 4) Сонце низенько, думка Заремби.

АМБАСАДОРИ І ПРОГИБІЦІЯ.

Проти американського амбасадора на Кубі, Гері Ґуґенгайма, внесено зажалення, що до його амбасади спроваджено з Европи 60 скринь з алькоголічними напитками.

КЕНВОРТІ ДОМАГАЄТЬСЯ КОНФЕРЕНЦІЇ ПО МІЖНАРОДНІХ БОРГАХ.

Посол робітничої партії, Кенворті, поставив у парляменті домагання, щоб уряд Англії взяв на себе ініціятиву по скликанню конференції „довкола круглого стола" для полагодження справи міжнародніх воєнних боргів.

ЗАБУТИЙ ЮВИЛЕЙ.

Минулого місяця минуло 100 літ від уродин Генрика Стефана, творця модерної почти та міжнародньої почтової унії. Генрик Стефан був сином бідного кравця з німецького Поморя і хоч був самоуком, то своїми здібностями добився становища директора почт цілої Німеччини. В 1874 р. він зреорґанізував почтову комунікацію і став ініціятором утворення світового почтового союзу. Це дало початок сучасній почтовій комунікації між усіми державами світа.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖУРНАЛІСТІВ У РУМУНІЇ.

З днем 1. січня в Румунії введено закон, згідно з яким журналіст по 10 роках праці, на випадок нездібности до виконування обовязків у редакціях, дістає пенсію у висоті 40 відсотків своєї платні, а по 30 роках редакційної праці журналіст дістає 100 відс. своєї пенсії як емеритуру. Утворено окремий фонд емеритів та приступлено до будови дому для журналістів, нездібних до праці.

НЕБІЩИК БІГАЄ.

Недалеко Пйотркова на залізничім шляху знайдено мертвого робітника Францішка Коваля, якого віднесено до трупарні, щоби його похоронити. Другого дня, коли мав уже відбутись похорон, робітники ввійшли до трупарні і побачили, що трупарня порожна, а небіщик бігає в сорочці по подвірю. Виявилося, що Коваль був тільки в летарґу і на щастя збудився, заки його похоронили.

МОРОЗИ І СНІГИ.

В Сибірі місцями температура сягає 60 степенів Цельзія. На лінії Самара — Злотоуст у снігах застрягло кілька поїздів. На Рад. Україні наслідком снігових завій комунікація утруднена.

ДО ТЕПЕРІШНІХ ПОДІЙ У КРАЮ.

„Декларації" й „заяви" по наших селах.

По „спацифікованих" селах Тернопільщини роздають українським селянам до підпису такі згори заготовлені документи:

I.

D E K L A R A C J A:

1) My Rusini zebrani na wiecu .... o liczbie ...... osób potępiamy wszystkie ukraińskie sabotaże i przyobiecujemy wyłapywać sabotażystów ukraińskich i oddawać ich w ręce władz.

2) Wyrażamy głęboki hold Najjasniejszej Rzeczypospolitej Polskiej, Panu Prezydentowi i Panu Marszałkowi Piłsudskiemu.

3) Ślubujemy być zawsze lojalnymi obywatelami Państwa Polskiego i dawać posłuch wszelkim zarządzeniom władz polskich.

4) Protestujemy przeciw nazywaniu nas „Ukraińcami", gdyż byliśmy, jesteśmy i będziemy zawsze Rusinami.

5) Domagamy się sądów doraźnych na podpalaczy mienia państwowego i prywatnego, którzy czynią to za pieniądze z Berlina.

II.

O Ś W I A D C Z E N I E:

Niniejszem oświadczamy, że zarządy oraz Rady Nadzorcze z wszystkich stowarzyszeń ukraińskich jako to: (слідують назви установ) z dniem dzisiejszym są rozwiązane dobrowolnie i nie istnieją.

.... dnia ...... 1930 r.

* * *

В деяких селах, як відомо, такі декларації та заяви селяни під впливом пережитого підписали. Такі випадки були в Тернопільщині, Бобреччині та Ходорівщині. Польська преса з великим вдоволенням реєструвала їх та зазначувала, що селяни робили це самочинно і добровільно.

—o—

ІНДИК ПРИЧИНОЮ ВБИВСТВА.

В селі Костерині недалеко Каліша індик господаря Ковальського робив шкоду в саді Валентого Ховали і через того індика були між сусідами часті сварки. На днях розлючений Ховала вдарив індика буком, а його власник, ставши в обоні цього індика, почав з сусідом бійку, в якій взяли участь і інші члени родин обидвох ворогів. Бійка скінчилась тим, що Ковальський помер на місці, а його кревний Рихновський помер другого дня, а індик ходить собі далі по подвірю та робить в саді шкоду.

„ПУСТЕЛЬНИК", ЩО ЗБИРАВ ГРОШІ ДЛЯ ЖІНКИ.

Поліція в Тернополі арештувала 65-літнього Фр. Березовського, анальфабета, що під церквою та костелом у Тернополі з хрестом у руці збирав гроші на будову „косцюлка" в Рожищах на Волині. Слідство виявило, що він брав гроші для себе. У крамниці Наталії Штайнгавзової набрав краму на 166 зол., нібито для францішканців у Кракові. Березовський признався, що ті гроші збирав для себе, бо в Товстім (пов. Заліщики) мав на удержанні жінку Меланію. При ньому знайшли 88 зол.

СТОЛІТНЯ ДРУКАРСЬКА СКЛАДАЧКА.

В одній друкарні в Парижі працює складачка Олена Боне, яка має 101 літ життя. Ця старушка, побоюючись утратити працю та бажаючи грати ролю молодшої як є, скривала свій вік та працювала досі в друкарні. Аж на днях виявилося, що вона має 101 літ і уряд визначив їй досмертну пенсію й усунув з друкарні.

ЧУМА В АЛЬЖИРІ.

В Альжирії епідемія чуми поширюється далі. Багато сіл, заражених чумою, евакуовано, а хати, де була ця епідемія, спалено. Кілька залізничих стацій замкнено, а пасажирів із загрожених околиць віддано під опіку кварантанни. Коло деяких сіл поставлено санітарні стійки.

ВЧЕНИЙ ПЕСИМІСТ.

Сензацією дня в Берліні є самовбивство одного з найвизначніших лікарів, ученого, директора клініки, д-ра Горнунга. Д-р Горнунг був дуже поважною науковою силою і маючи заледви 40 літ. здобув собі високе становище та імя в науковому світі. І хоч здавалось би, йому нішо не бракувало до щастя, він застрілився в своїм кабінеті, лишаючи лист, в якому написав, що дійшов до крайніх меж песимізму і дальше життя вважає безцільним.

ЖІНКА ВБИЛА ПИСЬМЕННИКА.

Визначний швайцарський письменник і редактор Куно Гофер був жонатий з багатою Мадяркою, графинею Бетліяні, жив у її добрах на Мадярщині, але згодом полюбив Англійку Більтон і зраджував жінку. Англійка домагалася, щоби він розвівся з жінкою і на цім тлі між ними були часті конфлікти, бо Гофер не хотів покинути жінки і не хотів зірвати з любовницею. На днях ця Англійка застрілила письменника в готелі Сант Моріц, а потім убила себе. Гофер залишив двох синів. Вдова убитого письменника представляє справу зовсім інакше, як це представляли перші газетні вістки. Вона твердить, що Гофер був ідеально вірним чоловіком і не зраджував її. Ця Анґлійка Больтон, познайомившися з письменником, залюбилася в ньому від першого погляду, а коли він оминав її, вона вишукувала його навіть при помочі тайних аґентів. Застрілила його Анґлійка якраз тому, що Гофер відкинув її любов і хотів зберегти вірність жінці.

СЛОН У ДЕНТИСТА.

До чеського міста Пшерова приїхав цирк з менажерією, в якій між іншими звірятами був величезний, але лагідний і добродушний слон. Цей слон був потіхою публики, особливо дітей, які його любили та обдаровували ласощами. Але від деякого часу слон утратив добрий гумор, став нервовий та навіть не хотів виходити на сцену, ні приймати дарунків. Виявилося, що йому псується зуб і слон від болю втратив погідний настрій. Власник цирку покликав дентиста-лікаря і цей вивертів у зубі дірку, вичистив його та вложив у це зубище срібну пльомбу. Цікаве, що слон зовсім терпеливо переніс цілу операцію, начеб знав, що добрі люди хочуть усунути його біль зубів.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАНЕПОКОЄНІ ЗАБОРОНОЮ АМЕРИКИ НА ЇХ ДЕРЕВО

МОСКВА (СССР). — Заборона на привіз до Америки радянського дерева, яку тепер зробила Америка, в радянській пресі майже не згадується. Та для того, хто знає, як тут подаються ріжні новинки й як часто в пресі не подаються певні факти, це не є дивницею. Правда, іноді подається в місцевій пресі й небажана новинка, то тоді обовязково до неї додаються певні редакційні примітки та освітлення.

В офіційних комуністичних колах занепокоєні американською забороною й стараються вияснити, яких доказів потребує Америка, що дерево, яке з Росії привозиться до неї, не здобуте арештантським трудом. Большевики кажуть, що такі докази легко дати, бо до Америки, порівнюючи, привозиться не багато дерева з тої скількости, що заготовлюється для внутрішніх потреб Росії й для вивозу за кордон. Большевики можуть дати докази, що праця засуджених приміняється при рубанню, чищенню, перевізці й наладованню та виладованню лише того дерева, яке призначене для внутрішніх потреб Росії.

В такому сенсі большевики готові дати афідевіти, підписані консулями тих держав, які там мають свої представництва, або підписані директорами відповідних підприємств та урядниками. Але большевики ніякому разі не згодяться на допущення в Росію чужинецької комісії, яка прослідилаб умови праці на лісних роботах.

„МИРОЛЮБИВА" ПОЛЬЩА.

ВАРШАВА (Польща). — На засіданню сенатської комісії по міжнародних справах міністер справ заграничних, Залеський, заявив, що між Польщею та Росією провадяться тепер переговори в справі підписання договору про те, що вони не будуть нападати одна на другу. При тім Залеський твердить, що це Польща робить для поширення й поглиблення договору Келоґа.

Далі він зазначив, що всякі поголоски про те, що Польща входить у якийсь протирадянський бльок ріжних держав, є неправдиві. Бажанням Польщі є бути в приятельських відношеннях з радянською Росією.

СІОНІСТИ ЗАСПОКОЇЛИСЯ.

ЛОНДОН (Англія). — Прем'єр-міністер Мек Донелд звернувся до предсідателя міжнародної сіоністичної організації, Вайсмана, з довшим листом, у якім він докладно пояснив політику уряду щодо Палестини. Лист цей приняли сіоністи з задоволенням, бо в нім Мек Донелд говорить про дальшу колонізацію Палестини Жидами, на умовах, які для сіоністів є підходячими.

Можна вважати, що те непорозуміння, яке виникло було між англійським урядом та сіоністами зприводу заборони жидівської масової іміграції до Палестини, полагоджене.

КРИЗА В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД (Еспанія). — Ліберальні та републиканські лідери заявили, що вони візьмуть участь у виборах до парляменту й сенату, які призначені декретом короля на 1. і 15. березня. Але 25. березня, коли зійдуться законодатні установи, вони заявляться за нові вибори до установчих зборів, котрі мають виробити конституцію Еспанії та вирішити,чи вона лишиться монархічно-парляментарною державою, чи стане републикою.

Король думав, що після шестилітньої перерви він зможе скликати парлямент на старих основах, так, немовби нічого не сталося. Та опозиція заявляє, що після того, як король не призначив нових виборів протягом трох місяців по розвязанню старого парляменту, він порушив конституцію Еспанії й уневажнив її. З огляду на передвиборчі ускладнення премієр-міністер і диктатор Беренґер змушений буде уступити. Очевидно на місце його прийде лідер лібералів, Романонес.

СНОВДЕН ВИПРАВДУЄТЬСЯ.

ЛОНДОН (Англія). — Міністер фінансів Сновден пояснив, що в своїй промові на попереднім засіданню парляменту він, при критиці боргів Англії, не мав на увазі міжнародних договорів про воєнні борги, але про внутрішні воєнні борги. Це переважно ті борги, які були зроблені ще урядом Ллойда Джорджа.

Таке пояснення задовольнило Болдвіна, який уважав, що Сновден скритикував договір консервативного уряду з Америкою про воєнні борги, який був вироблений у Вашингтоні 1923 року.

АРЕШТУЮТЬ ҐІТЛЕРОВЦІВ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — На прохання берлінської поліція австрійська поліція в Інсбруку арештувала помічника Гітлера, капітана Маліца. Арешт переведено в звязку з пошукуванням трох лідерів німецьких фашистів, яких обвинувачують в убивстві німецького републиканця в Берліні.

Капітан Маліц є відпоручником Адольфа Гітлера в Тиролі. Він пособляв убийникам перебратися до Австрії. Цей арешт стоїть у звязку з загальними арештами фашистів-гітлеровців у Німеччині.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1838

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КРИТИКА ЗВЕРХНЬОГО ВИГЛЯДУ

Вже написано про Лінколна панад 3,000 томів, а все те не вистарчає. Загал домагається щораз нових побробиць. І щасливий той, що може їх віднайти, бо книжка його матиме цілком певно попит, а сам він стане відразу славним. Так каже один з ведосі нема ще повного життєпису Лінколна.

І виходить, що це правда, коли такий авторитет Лінколніяди як Емануель Герц підніс у своїй бесіді, виголошеній зприводу Уродин Лінколна, що досі нема ще повного житєпису Лінколна.

А коли так, то й не диво, що ще й досі накручують Лінколна на ріжні лади. Тому треба такої книжки, яка представила би Лінколна у цілій його повноті та підходилаб до нього як людини, бо Лінколн, хоч був надзвичайним чоловіком, але всеж таки чоловіком. Тому не треба робити з нього ангела, ні чорта, а тільки чоловіка, який стремів по свому до досконалости і який, ідучи своїм шляхом, доконав так богато великих діл, що став для інших примiром чесної, характерної й патріотичної людини.

Вже в старині говорили, що ніхто не є героєм в очах своїх вірителів. І тому дуже часто сучасні, котрі бачать людину з усіми її звичайними прикметами, не добачують її надзвичайних цінностей. Найкращим доказом цього буде щойно появившася книжка, яка має бути біографією Лінколна, а яку написав Едгар Лі Местерс, котрий виріс в околиці, де родився і жив Лінколн і де йому розповідали про Лінколна як звичайну людину з таким поганим лицем, що поганішого вже не було на світі. Местерс посувається у своїй книжці так далеко, що називає Лінколна малощо чи не найбільшим шкідником, який знищив американську свободу й посіяв зерно, з якого зродилася прогибіція і царство тростів та мамони. І певний, що не можна надіятися чого іншого від людини „без манер, нечесаного й такого, що ніхто не подивувався би, як би його бачив немитим".

Вже з тих подробиць, які авторови книжки передали ріжні малі люди малої оселі, можна виробити собі думку щодо цього, як дехто підходить до осуду навіть таких великих людей як Лінколн. Ми бачимо, що навіть люди, які мають освіту, оцінюють діяльність людини по тім, як дана людина була зачесана, який мала ніс, як вбиралась і які мала товариські форми. Правда, й те відграє в життю певну ролю, але воно не рішає ніколи про вартість людини. Бо саме великі й ґенеяльні люди дуже часто на ті річи не звертають ніякої уваги.

НАПРЯМНІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОПАҐАНДИ ЗА КОРДОНОМ

(Доповідь інж. Дм. Андрієвського, виголошена на Конференції протестаційних комітетів української еміґрації в Европі).

Ми мусимо відмежувати справу пропаґанди від практичної політики. Підчас коли метою української пропаґанди є довести чужинцям факт існування України, як нації, та наявність всіх випливаючих з того факту висновків, як культурна самостійність і політичні змагання, і то на всіх українських землях, то українська політика на міжнародньому терені мусить, спираючись на відповідній пропаґанді, шукати практичного попертя, чи признання змагань українського народу та узгіднення цих змагань зі сторонніми чинниками.

З уваги одначе на те, що вже сама українська національна ідея криє в собі політичні постуляти, годі точно відмежувати пропаґанду від політики. Щобільш, правдива національна пропаґанда мусить узгляднити постуляти національної політики. В кожнім разі можна встановити демаркаційну лінію між першою і другою, ствердивши, що до політики належить практичне розвязання — переведення в життя питань, які раньше ставить і підготовляє пропаґанда.

Нижче подані вихідні точки нашої пропаґанди, встановлені на основі дотеперішньої діяльности широких кол українського громадянства, мали би спиратися на таких основних політичних заложеннях, які вже сьогодня є загально зрозумілі і загально поширені:

1. Український нарід творить одну неподільну і суцільну націю, свідому своєї відрубности від сусідніх народів.

2. Основною й оконечною метою українського національного руху є створення самостійної української держави, яка має обєднати в собі всі національні терени.

3. Сучасний поділ України між чотири чужі держави, як також сучасний хаотичний стан Сходу Европи є тимчасовим і мусить раньше чи пізніше зникнути.

4. В своїм змаганню до визволення Україна протиставиться Московщині, як взагалі цілому азиському Сходови та шукає наближення, і то як культурного так політичного, до Західної Европи.

5. Справа Західньо-українських Земель, що опинились під Польщею, вяжеться щільно зі справою Великої України під радянським режимом. Порушування перед чужинною опінією першої активізує цілу українську проблєму, повязання знов другої з першою надає останній міжнародньої ваги та значіння.

В справі Великої України наша пропаґанда на міжнародньому форумі повинна поширювати факт відрубности Радянської України від Росії та підносити його, пояснюючи його як здобуток самого українського народу. Разом з цим треба підносити небезпеку червоного імперіялізму та московського централізму, що намагаються знищити цю відрубність практично юридично. Рівночасно повинна вона зазначувати, що ці змагання Москви зустрічають спротив цілого українського народу, що більше, навіть українських комуністичних кол та радянського уряду на Україні. Треба зазначити з притиском боротьбу населення з московським гнетом, розкриваючи державно-політичний зміст цих подій, які відбуваються на В. Україні.

Економічну політику совітів на Україні треба трактувати як кольоніяльну і підносити при цій нагоді чинний спротив населення і урядових радянських кол на Україні проти цеї політики. Переводження совітами індустріялізації України уважати недостаточною і вказувати на занедбання розбудови легкого промислу. Також треба критикувати аґрарну політику т. зв. колективізації, яка коштує український нарід богато жертв. Відзначати успіхи Українців у ділянках матеріяльної цивілізації, як теж духової культури, але пояснювати їх як наслідок боротьби і змагань українського народу, а не як заслугу радянського режиму. Треба дальше підносити глибокий соціяльний і політичний здвиг на Великій Україні, спричинений революцією та большевицьким пануванням. Той здвиг виключає всяку можливість реставрації, соціяльних відносин, чи політичних систем минулого. Тревайння большевицького режиму на В. Україні пояснювати річево, а не заспокоювати публичної й чужої опінії надією на корий і неминучий упадок большевизму. Стверджувати необхідність чинної боротьби з ним, вказувати, що найпевнішим способом повалення большевицької влади є підтримування на самих теренах бувшої російської імперії національних рухів. Орґанізування чужої, а зокрема польської інтервенції і підпирання російської еміґрації лише скріплює большевизм.

На Україні совіти дуже загрожені національними змаганнями населення і національна революція є там неминуча. Як вислід цеї революції мусить повстати самостійна українська держава. Природними союзниками Українців є сусідні народи: Грузини, козаки, Білорусини, а дальше Литовці, які будуччина у великій мірі є залежною від цього, чи Україна буде сильною державою. Українська Держава є дальше в інтересі цілої Европи, бо вона, увійшовши в систему европейських відносин, доповнить її економічно і скріпить політично.

Відносно Західних Земель, то Галичину, Волинь і Холмщину треба в міжнародній пропаґанді представляти як західні провінції одної великої України. Їх вага для цілої української проблеми полягає в цьому, що там національна свідомість є вже дуже сильно розвинена, як теж у цьому, що ці землі вяжуть Україну з Заходом; без них Україна є відтята від Европи і відкинена на Схід.

Сучасне посідання Західних Земель Польщею уважати окупацією, опертою на насильстві і підбою цих земель. Включення українських земель в склад польської держави зовсім не скріплює цеї останньої, а навпаки, її ослаблює і не дає Польщі змоги не тільки нормально розвиватись, а навіть як слід зорґанізуватись. Українці з тим насильством ніколи не помиряться і будуть дальше з польським насильством боротися. Українська пропаґанда мусить освітлювати акції цеї боротьби і пояснювати чужинцям їх політичний зміст.

Економічна господарка Польщі на Західних Землях є наскрізь, грабіжницька, яка збільшує злидні та недоволення населення. В свойому відношенні до Українців Польща нічим не ріжниться від совітів. Не є виключена навіть тайна угода між цими обома противниками самостійности України. Така політика Польщі становить небезпеку для цілої Европи, бо вона ослаблює антибольшевицький фронт.

Польща не є всилі теж бути сторожем Европи на Сході Европи. На це вона замала і їй бракує політичного розуму. Саме Україна є покликана до цього, щоби забезпечити на Сході політичну рівновагу. Тому Польща мусить бути назад уведена в природні етноґрафічні кордони і тільки тоді можна буде говорити про управильнення відносин на Сході Европи. Треба дальше підносити органічне повязання Західних Земель з цілою Україною, і то у всіх напрямах і у всіх ділянках. Заінтересованість Західними Землями на Радянській Україні треба пояснювати не політикою радянського уряду, а таки симпатією самого населення, в якому є широко розвинене почування єдности.

Взаємовідносини України із закордоном мусять бути теж узгляднені в українській пропаґанді. Треба підносити зближення між Україною і Заходом, відзначити відвідини чужинцями нашого краю і Українців із закордону. Вказувати на ті справи й на ті ділянки, які можуть заціквити чужинця, підносити поодинокі факти виявлення інтересу до української справи окремими народами, подавати до відомости про життя та діяльність Українців за кордоном, а зокрема факти діяльности і звязків нашої еміґрації в Европі й за океаном.

Відносно українських земель які находяться під Румунією і Чехословаччиною, то треба подавати до відома факт існування українського національного руху на тих землях і свідомість самого населення приналежности до одної нації.

Взагалі в українській пропаґанді треба придержуватися того, щоб у нікого не просити ласки, а вказувати на факт зросту сили української нації і в те, що українська нація в майбутньому стане важним фактором на Сході Европи. Не треба покликатися на абстриктні принципи, засади гуманности, але на право й обективну правду; треба уникати плаксивого тону, але здержувати гідність і гордість. Перед чужинцями не входити в дискусію з іншими українськими угрупованнями, бо це справляє прикре враження. Натомісць старатися позитивними твердженнями і наведенням фактів виказати правильність тих тез.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. Укр. Клюб Поступовий, від. 70, повідомляє всіх членів, що місячний мітінґ відбудеться у вівторок, 17-го лютого, в годині 7.30 ввечір, в гали під ч. 72 Моріс ул. Проситься кождого члена прибути конче на сей мітінґ, бо є дуже важні справи до полагодження. — Іван Щур, рек. секр.

ПОДЯКИ

Я, нижче підписаний, складаю подяку У. Н. Союзови за уділення мені допомоги в сумі 50 долярів з фонду допомогового.

Т. Фостик,
член від. 357 У. Н. Союза,
Нордумберленд, Па.

—o—

Засилаю щиру подяку Головному урядови У. Н. Союза за скоре виплачення мені посмертного по моїй дочці Лоті.

Йосиф Крайник,
член від. 4 У. Н. Союза.

ДО ВП. П. СЕКРЕТАРІВ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

Отсим повідомляється всіх Вп. П. Секретарів, що всі нагороди за орґанізовання дітей до Молодечого Департаменту за листопад і грудень 1931 та за січень 1931 будуть виплачені окремими чеками У. Н. Союза сейчас по головнім річнім засіданню.

Тому проситься жадних грошей не обтягати з рахунків, а підождати, бо кождий дістане свою належитість.

Р. СЛОБОДЯН, гол. фін. секретар.

Д-р Остап Грицай.

З ЕВРОПЕЙСЬКОГО МИСТЕЦТВА

CXV. вистава образів у віденській „Сецесії".

Столицею великої австро-мадярської монархії Відень перестав бути зараз з кінцем світової війни, але хоч і зійшов опісля тільки на головне місто невеликої австрійської республики, то в одному не перестав бути столицею світового значіння, а саме в области мистецтва та духової культури взагалі. Воно відомо нпр., що на полі музики Відень ще й сьогодня одна з перших метрополій світа, що найславніші музичні віртуози й музичні творці Европи, а з ними взагалі всі театральні, оперові й концертові величі дбають заздро про те, щоб передовсім у Відні добути признання зі сторони критики й публики, та що Відень з цього погляду дуже вибагливий і дуже суворий судець. І тому — мимоходом кажучи — ще й нині гарно згадати нам, Українцям, про те, що Ґеній нашого співу зустрічався саме в наддунайській метрополії краси завжди з ожевленим признанням віденської публики, добуваючи иноді й перемог першорядного значіння. Так в першу чергу в р. **1885**, коли то в тодішній цісарській віденській опері виступав в цілім ряді оперових вистав наш, покійний уже, славнозвісний земляк **Олександер Мишуга,***) свого часу один з найславніших тенорів в Европі, якого чудову красу голосу мусів похвалити навіть страшливий тоді віденський критик і неприхильний Словянам, Едвард Ганслік. А опісля, вже в недавному минулому, це була наша незрівнана **капеля Кошиця**, що своїми виступами в післявоєннім Відні викликувала тут просто ентузіястичне захоплення мистецтвом українського співу, так, як знову в области фортепянової гри добула тут великого признання наша високоталановита артистка **Любка Колессівна.** Але музика — це тільки одна галузь в области мистецтва, так дбайливо плеканого в Відні; поза нею і всі инші роди артистичної творчости тішаться тут відповідною увагою, зокремаж малярство, якого творам — давнім і новим — присвячені в Відні дуже численні і незвичайно багаті музеї, ґалерії, сальони й постійні вистави образів усякого роду і напрямків, яких потрібне обговорення мусілоб займити хіба цілі томи. Тимто я обмежуюся в цьоу короткому нарисі покищо тільки до реферату про одну з найновіших вистав образів, а саме в сальонах т. зв. **„Secession"**, тобто тої ґалерії, де влаштовується вистави картин малярів напряму **модерного.**

*) Цей наш незабутній мистець-співак заслужив собі на вдячну память в нашого народу ще й тим, що він, як може ніхто інший з наших співаків, був великодушним і жертволюбивим українським **патріотом і громадянином,** для якого рідний народ і його судьба були найвищим ідеалом і підйомом його мистецтва. До цієї теми я ще поверну. — О. Г.

На це вказує вже сама ворохобна назва їх ідейного та професійного зединення, означенована цим словом „Сецесія". — Бо воно (своїм походженням латинське) означає стільки, що в нашій мові слово „вихід", значить, покинення або відсунення від чогось, і нагадує нам собою все наново ту бурхливу епоху в історії мистецтва при кінці тамтого віку, коли то в 90-тих роках почалася жагуча боротьба за нові напрями в малярстві і скульптурі, і поклонники модерних течій почали покидати гурти ісповідників старого, не хотячи враз з ними виставляти своїх картин в салях одної спільної домівки. Молоді артисти відсувалися так від старших і старих, здебільшого дуже шановних професорів у віденській Академії Мистецтва, що виставляли свої образи в ґалерії **„Кінстлергавс"**, і тоді то й повстав пишний будинок їх „Сецесії" — з препарною банею з позолоченого листя — видвигнений по пляну дармштадтського архітекта, **проф. Ольбріха.** І я пригадую собі гаразд, як то пізніше ми, українські академики в Відні, були також зворохобленими сецесіоністами — після нашої сецесії з львівського університету — на знак протесту проти ґвалтів зі сторони його вже тоді **хижих ляцьких верховодів** — диспутували нераз в нашій славній „Січи" годинами про старі й нові напрями в літературі й мистецтві, як ми подивляли картини величаних у той час німецьких, як казалося, модерних малярів **Бекліна, Штука й Ленбаха,** і як нам тому ота „Сецесіон" артистів-революціонерів була далеко ближча, ніж достойний, професорський, холодно бездоганний „Кінстлергавс".

Так тоді, в розгарі жагучих дискусій. Але сьогодня доводиться думати дещо инакше.

Справді — це трохи неймовірне: на 188 виставлених тут образів начислили з бідою ледви 10, про які можнаб (і то з деякою резервою) сказати, що вони дійсно гарні. Як сказано — це неймовірне, але це, на жаль, так мов наперекір тому, що оця вже сто пятьнацята вистава віденської „Сецесії" має, як повчає катальоґ, репрезентувати німецьке малярське „мистецтво теперішности. Колисьто, переходячи тими семи кімнатами, від картини до картини, від скульптури до скульптури, важко було відорватися від того чи иншого образу, хотілося вертатись, до кожної з оглянених усе наново і ще раз утішити око сміливістю або простотою або чудовою таємністю концепції, світло горіючими або вдумчиво стишеними красками, солодкою сінфонією або ґеніяльним хаосом ліній, словом — творчою красою малюнку. А тепер того всього шукатиб тут хіба як рідких виїмків. І мені мимоволі приходять на думку ті важкі гріхи нащого повоєнного часу, яких руйнуючий вплив зазначується не *тільки в мистецтві сучасности*, але й у всіх областях його творчости і його життя: гріх безхарактерности і гріх безпутности, непевности і нестійности, гріх безобразної безрідности і гріх чудацького відчуження від життя. Щож — це вже так було й буде мабуть завжди, що мистецтво (якої области і якого напряму воно й не булоб) мусить відбивати у своїх творах духа того часу, з якого зродилося, і, або користуватися ним як спасенним підйомом, або нидіти під його, в даних обставинах, погубним впливом. Але хіба й легко воно користуватися сучасному художникові та взагалі творчому талантові духом нашої епохи як спасенним підйомом? Духом того післявоєнного похмілля, тої епохи розстаїв, яка в одно горлає про соціялізацію світа, а змогла сотворити досі тільки підпливаюче кровю царство вщерть асоціяльних **большевицьких опришків** в Росії (адже й такі її великі таланти, як Маяковський, Єссенін, Валеріян Брюссов, це все жертви того огидливого большевицького „духа часу"!). Тої нашої епохи безнадійних суперечностей, що без уговку торочить про гуманність, мир, розброєння, культуру і братання народів, а у своїх фабриках і научних робітнях ладить найбільш убивчу, найстрашнішу зборою як засоби майбутній війні. Збирає репрезентантів народів у Женеві на спасаючі світ наради, а слухає притім покірно команди і брехні представника хижацької Польщі і слухняно повинується зґраї деспотів. Епохи, якої статистика налічує рік-річно нечувані досі числа кримінальних злочинів, самогубств, актів розпуки та жертв безробіття як похмурого овиду всього життя нині. Епохи — але хіба й можнаб так мимоходом вичислити тут те все, чим та наша славетна епоха грішить проти людства й людини? Правда — воно певна річ, що є і багато нового, великотворчого, своїми майбутніми вислідами сьогодня просто необчислимого в поодиноких, покищо як вогонь у гущі диму горіючих змаганнях нашого часу, але темпо нинішнього життя надто швидке, надто нервозне, щоб тихомирно дожидати щасливого кінця бурхливих і неясних процесів. І так воно покищо лишається як болючий тимчасовий підсумок скрізь — знак питання і сумнів, десператське держання нахапаних ідеольогій і та до фанатизму боротьба між ними, насаджування чудацьких масок на обезображене лице світа, прогнилого в пролитій війною крові, зловтіха призирства і глум ненависти. Підсумок, з невідрадним відгуком якого стрічаємося трохи не на кожнім кроці, коли дивимося на образи сучасних німецьких малярів, виставлені в віденській „Сецесії".

Справді — *я мушу підкреслити ще раз, що рідко коли* доводилось мені тут так довго шукати за чимось дійсно гарним, захоплюючим і пориваючим, як саме цим разом. Але з другої сторони треба сказати, що те негарне або й просто брутально погане, що тут його бачиться, це, на мою думку, щось більше і важніше, ніж може сама тільки неспроможність таланту артиста. Є тут іменно щось прінціпіяльно-засадниче в цьому негарному таксамо, як було воно перед війною в надто вже сміливих екстремах імпресійного цілосвітла*) та в різкому натуралізмі нео-голяндської школи. Дійсно, всі ті півкарикатурні портрети тут з лицями молодими без молодости (А. Ґ. Юц: „Молода дівчина"), або з застиглим болем (В. Кріґель: „Д-р М."), силувано веселі (Ю. Фер: „Пані Ц."), або повні вуличного цинізму (К. Ґ. Бекер: „Париж-

*) Я перекладаю так відоме французьке слово **plein-air,** яким модерні малярі означують повне сонячне освітлення якогось простору чи там предмету. — О. Г.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за січень 1931 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Пацканик Іван.
В. 2. Бабич Анна.
В. 3. Греґа Василь, Кемпа Анна.
В. 5. Домарецький Михайло.
В. 7. Гаталович Василь.
В. 9. Драгущак Анна, Нарадко Іван, Васюта Стефан.
В. 13. Древецька Анна, Древецький Михайло.
В. 18. Станчак Анна.
В. 21. Пратко Катерина, Середніцький Теодор.
В. 24. Дрогомерецька Катерина.
В. [illegible] Сирота Іван.
В. [illegible] Волошанська Анна.
В. 42. Білах Михайло.
В. 44. Яремчук Стефан.
В. [illegible] Зазуляк Ілія.
В. 60. Філяк Анастазія, Винярчик Розалія.
В. 64. Ґеречка Микола.
В. [illegible] Федюк Іван.
В. [illegible] Скирпан Михайло.
В. [illegible] Ганич Анна.
В. 96. Ганяк Леонід.
В. 97. Остафф Анна.
В. 99. Адамович Стефан, еЛсюк Михайло. Швайлик Ізидор, Зварич Григорій.
В. 102. Олексик Стефан, Олексик Марія.
В. 104. Шкляр Софія. Шут Теодор.
В. 109. Чая Тимко, Орлофф Анна.
В. 112. Турчик Пелягія, Бревка Ева, [illegible] Софія.
В. 121. Боднар Евген, Боднар Ольга.
В. 126. Кривецький Ілія, Швець Михайло.
В. [illegible] аҐврилович Марія.
В. [illegible] Рачок Василь.
В. 133. Скибяк Михайло.
В. 135. Клим Стефан.
В. [illegible] Нановський Михайло.
В. [illegible] Остапчук Анна.
В. [illegible] Волохневич Анна.
В. 161. Юрчик Іван, Петришин [illegible]ишкевич Марія.
В. [illegible] Прокопенко Андрій.
В. [illegible] Балавка Юлія, Мамчак Марія, Рекрут Ярослава, Нікопінський Франк.
В. [illegible] Романець Василь.
В. [illegible] Ганковський Йосиф.
В. [illegible] Серняк Стефан.
В. [illegible] Кричковський Михайло.
В. [illegible] Фірман Юлія, Іванович Марія.
В. [illegible] Лукашевич Іван, Лукашевич Марія.
В. [illegible] Лагоцька Катерина.
В. 214. Зеліско Михайло.
В. 217. Луцишин Софія.
В. 218. Стахура Параска.
В. 221. Біленький Григорій, Куровський Стефан.
В. 231. Літвинець Павлина, Літвинець Анна.
В. 232. Герман Іван.
В. 234. Данилів Теофіль, Кеценюк Володимир.
В. 237. Комар Марія, Хомін Олекса, Хомин Олександра.
В. 239. Леговит Михайло.
В. 245. Гаврищкевич Марія, Гаврищкевич Катерина.
В. 246. Дулеба Дмитро.
В. 247. Гринишин Дмитро.
В. 249. Ревак Анна.
В. 255. Шефтік Михайло.
В. 260. Барильська Параска.
В. 268. Смачило Микита.
В. [illegible] Новосельська Анна, Шаран Анна.
В. [illegible] Вільха Катерина.
В. 308. Ломиковська Магда.
В. [illegible] Дикий Михайло.
В. [illegible] Балицький Стефан.
В. [illegible] Кухарчик Стефан.
В. [illegible] Герток Михайло, Герток Марта, Новак Йосиф, Новак Магда, Новак Анна.
В. 345. Царій Володимир.
В. 347. Ковальський Іван.
В. 351. Галькович Марія.
В. 361. Прончак Стах.
В. 362. Курко Михайло, Николенко Макар, Николенко Франя, Ляхевич Семен.
В. 364. Гаврик Марія, Гаврик Йосифа.
В. 365. Федорович Анна.
В. 373. Ґромацький Віктор.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 21. Поточняк Семен.
В. 23. Брохівська Марія.
В. 25. Дембіцький Стефан.
В. 34. Дзят Михайло, Дзят Анастазія, Дзят Анна, Дзят Марія, Еванега Василь, Оберц Анна, Безпалюк Микола.
В. 45. Шайнок Микола, Шайнок Катерина.
В. 58. Кнґініцький Володимир.
В. 70. Маліновський Іван.
В. 73. Лозовський Михайло, Ровінський Йосиф, Морин Іван, Лозовська Каміля.
В. 76. Скочипець Теодор, Скочипець Софія, Ревера Пилип.
В. 77. Ґаран Тимко.
В. 81. Ліщинський Стефан.
В. 90. Яким Павло, Яким Параска, Лоштин Іван, Скольський Петро, Скольська Катерина.
В. 96. Червінська Анастазія.
В. 112. Андросечко Катерина, Гарлач Юстина, Купцевич Ксеня, Щур Марія, Ґбур Параска, Гірняк Пелягія, Шимчак Катерина, Угрин Катерина.
В. 122. Сошік Іван.
В. 129. Бринь Василь.
В. 132. Білінська Анна, Білінська Марта.
В. 135. Ґрешко Михайло, Ґрешко Катерина.
В. 147. Семанишин Павло, Шурин Іван, Шурин Анна.
В. 159. Новак Анастазія, Стасяк Михайло.
В. 163. Сенюк Юрій.
В. 177. Пилипів Павло, Шевчук Анастазія, Бісюк Тереса, Пилипів Анастазія, Бісюк Іванна.
В. 187. Юнко Григорій.
В. 206. Галас Андрій, Шпак Микола.
В. 213. Дейнека Андрій.
В. 214. Боднар Іван.
В. 216. Пишко Анна.
В. 217. Шкапій Катерина.
В. 218. Русяк Міхайло.
В. 221. Плитяк Ілія.
В. 235. Андриц Юрій.
В. 237. Тиман Іван, Тиман Юлія, Тиман Михайло.
В. 238. Бербеліцький Йосиф, Берґаніцька Агафія.
В. 241. Каськів Теодор, Каськів Анастазія.
В. 293. Ханенчук Михайло.
В. 300. Катинський Теодор.
В. 327. Максимків Панько, Максимків Текля.
В. 354. Воленяк Катерина.
В. 358. Ціхоцька Софія.
В. 379. Гнидин Федьо.

ЧЛИНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Равлюк Йосиф.
В. 25. Маційовський Петро, Мацийовська Анна, Мацийовська Дорота.
В. 73. Журба Емілія.
В. 96. Ганяк Іван.
В. 97. Кузьма Микола, Кузьма Анна.
В. 124. Біліцький Василь.
В. 137. Раїс Михайло.
В. 144. Волошин Андрій, Волошин Юстина.
В. 151. Король Василь, Король Текля.
9. 157. Палюх Михайло, Бліщ Андрій, Палюх Дмитро, Палюх Іван.
В. 231. Гоцко Марія.
В. 234. Булик Роман.
В. 239. Косців Михайло, Жмутин Іван, Дьорка Марія.
В. 276. Ґешкевич Анна.
В. 305. Зємледух Григорій, Земледух Юстина.
В. 347. Тимчій Григорій, Тимчій Марія.
В. 356. Дьорка Олекса, Дьорка Василь, Дьорка Марія, Федунов Микола.
В. 361. Боднар Матвій, Боднар Анна.
В. 383. Кріль Нина, Савіцький Теодор, Мартинюк Петро, Савіцька Розалія.
В. 390. Скроцька Ольга.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Шаршон Петро.
В. 2. Дубець Юрій.
В. 7. Федашко Лука, Сухеня Андрій, Новий Петро.
В. 8. Газдун Марія.
В. 14. Ясеновський Каспер.
В. 31. Лабук Іван, Лабук Марія.
В. 33. Фурлик Марія, Климечко Розалія.
В. 34. Качай Василь, Качай Анна.
В. 39. Пішко Михайло.
В. 43. Янчук Данило, Янчук Марія, Малинчак Петро, Малинчак Лешко.
В. 63. Гоцалюк Яків, Гоцалюк Софія, Оресик Іван.
В. 64. Дика Василь, Григорчук Василь.
В. 65. Магоровський Михайло, Сенько Іван, Сенько Агнешка, Малиняк Володимир.
В. 76. Тич Василь.
В. 80. Дякун Роман, Дякун Юлія.
В. 81. Добростан Стефан.
В. 89. Прончак Іван.
В. 91. Караман Михайло, Кузьо Михайло.
В. 95. Мацко Ева, Мацко Василь.
В. 102. Цап Михайло, Гула Григорій, Кардамаш Константин, Стримбицький Микола, Стрельбицький Йосиф.
В. 104. Лех Васько.
В. 105. Смолиґа Михайло, Солян Павло.
В. 108. Цісельський Іван.
В. 110. Пахолко Борис, Пахолко Катерина.
В. 112. Бичек Пазя, Сепик Стелла.
В. 124. Лешко Марія.
В. 127. Фльорко Микола.
В. 130. Кісіль Микола, Медвідь Олекса.
В. 137. Озендевич Іван, Дзенкевич Стах.
В. 138. Ціжман Томко.
В. 146. Пелех Михайло, Ониськів Микола.
В. 147. Граобвська Марія, Каманіцька Катерина.
В. 157. Любчинський Яків.
В. 160. Белюх Микола, Ривінська Катерина.
В. 161. Приймачук Павло.
В. 168. Бельнів Василь.
В. 175. Корчинський Стефан.
В. 180. Галянт Іван.
В. 196. Волошин Іван, Волошин Анна.
В. 203. Салій Іван.
В. 206. Комоніцький Лука, Комоніцька Параска.
В. 216. Гаврищків Катерина.
В. 217. Цимбаліста Олекса.
В. 222. Сенів Андрій.
В. 226. Лазоришин Лука, Салапата Михайло.
В. 230. Мішкульніг Анна.
В. 238. Селінський Григорій.
В. 239. Вигінний Андрій, Матишин Дмитро, Комоніцький Григорій.
В. 241. Вовк Василь, Вовк Франя.
В. 243. Обух Владек.
В. 254. Керелейза Іван.
В. 255. Шевчук Миахйло.
В. 259. Скородинська Марія.
В. 266. Климків Михайло, Дух Іван, Ференц Григорій, Квас Михайло, Варшона Юліян, Дух Антоніна.
В. 264. Бенько Павло, Бенько Марія, Пастух Дмитро.
В. 270. Пігорецька Софія.
В. 271. Дудіч Василь.
В. 274. Тиховський Максим.
В. 276. Хлопек Марія, Хлопек Олекса, Хлопек Іван, Ґебет Теодор, Кость Катерина, Лень Михайло, Лень Григорій, Лень Йосиф, Лень Анастазія, Кость Максим, Макар Іван.
В. 282. Павлина Марія.
В. 288. Ґураль Семко.
В. 291. Сидорко Григорій.
В. 292. Вініцький Андрій.
В. 294. Шумней Теодор, Стрічинець Петро.
В. 299. Дідур Володимир, Синякевич Іван.
В. 303. Редерик Катерина.
В. 304. Новак Михайло.
В. 317. Кристов Юрій, Кристов Наталка, иМкитюк Теодор.
В. 320. Дурдела Йосиф.
В. 329. Кукура Марія.
В. 332. Кетер Йосиф.
В. 333. Старцун Петро.
В. 334. Сидор Василь.
В. 336. Савчук Григорій.
В. 338. Митрик Павло.
В. 341. Саврун Михайло, Саврун Марія.
В. 345. Дяконюк Олекса, Наливайко Василь, Сакневич Марія.
В. 349. Кобланський Павло, Кобланська Марія.
В. 351. Удут Мирослава.
В. 352. Шуригайло Михайло, Шуригайло Розалія, Шуригайло Стефан.
В. 368. Корчинський Стефан, Василюк Михайло, Василюк Анна.
В. 375. Шеґда Максим.
В. 388. Гайнич Софрон, Гайнич Марій, Васнлик Марія, Мамчин Михайло, Василик Василь.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Гоцко Марія.
В. 15. Савіцький Теодор, Мартинюк Петро, Савіцька Розалія.
В. 25. Дембіцький Стефан.
В. 56. Бліщ Андрій, Палюх Дмитро, Палюх Катерина, Рафа Анна, Палюх Іван, Пуціло Анна, Рафа Анна, Рафа Анастазія, Рафа Марія, Палюх Михайло.
В. 69. Боднар Матвій, Боднар Анна, Боднар Анна Марія.
В. 70. Мацийовський Петро, Мацийовська Анна, Мацийовська Дорота.
В. 74. Дудик Терентій, Дудик Анастазія.
В. 85. Земледух Григорій, Земледух Юстина.
В. 112. Кавалець Марія.
В. 126. Мацудин Михайло, Мацудин Анна.
В. 147. Король Василь, Король Текля.
В. 156. Чабан Семен, Чабан Юстина.
В. 161. Ґешкевич Анна.
В. 172. Біліцький Василь.
В. 177. Журба Емілія.
В. 245. Ґулґун Анна.
В. 247. Захвея Анна.
В. 339. Дьорка Василь, Дьорка Олекса, Дьорка Марія, Дьорка Михайло, Косців Михайло, Жмутин Іван, Дьорка Марія, Федунів Микола.

ГРОШЕВИЙ ЗВОРОТ — НОВІ РОДИ.

В. 31. Брелик Франко.
В. 110. Чайковський Микола.
В. 344. Когут Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Барна Микола.
В. 2. Козяр Семен.
В. 4. Крайник Лотія.
В. 22. Гумен Іван.
В. 28. Харковий Дмитро.
В. 66. Биндас Терентій.
В. 141. Чайка Дмитро.
В. 170. Мендак Олекса.
В. 212. Шелева Анна.
В. 233. Мартинець Микола.
В. 324. Ґрендей Михайло.
В. 336. Булій Стефан.
В. 362. Петришин Юрій.
В. 396. Недзельська Марія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком січня 1931 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	21,338
В місяци січні 1931 р. принято нових	117
В місяци січні 1931 р. принято наново	78
В місяци січні 1931 р. принято з переступними листами	39
В місяци січні 1931 р. принято з інших кляс обезпечення	10
Разом	21,582
В місяци січні 1931 р. суспендовано	151
В місяци січні 1931 р. відійшли з переступними листами	46
В місяци січні 1931 р. відійшли до інших кляс обезпечення	10
Грошейви зворот — Новий Рід	3
В місяци січні 1931 померли	14
Разом	224
З кінцем січня 1931 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	21,358

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Л.	на $ 100	13
В клясі А.	на $ 250	386
В клясі А.А.	на $ 500	5,804
В клясі В.	на $ 750	894
В клясі С.	на $1000	13,331
В клясі В.В.	на $1500	302
В клясі С.С.	на $2000	105

НОВІ РОДИ:

Обезпечение платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	66
В клясі О-1000	на $1000	59
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечение платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	58
В клясі Р-1000	на $1000	119
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	5
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечение платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	103
В клясі Е-1000	на $1000	97
В клясі Е-1500	на $1500	4
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		21,358

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Мельник Ольга, Тарас Віра, Жира Олена, Жира Іван, Жира Данило, Жира Михайло.
В. 8. Букатар Олена, Хицяк Ольга, Хицяк Олена, Хицяк Павло, Хицяк Катерина.
В. 13. Древецька Ольга, Дзюбила Іван, Дзюмбила Анна, Ковальчик Марія, Вовчук Василь.
В. 21. Косик Василь, Косик Іван, Косик Теодор, Косик Михайло, Косик Марія, Косик Лілія, Мартинів Лілія, Поточняк Іван.
В. 24. Семко Олена, Семко Федор, Семко Роман.
В. 42. Давидович Мирослав, Давидович Анна, Давидович Марія, Давидович Ольга, Давидович Михайло, Никифорчин Михайло.
В. 44. Третяк Олекса, Тимошек Стефан.
В. 45. Сеник Йосиф.
В. 47. Малговський Василь, Малговський Ярослав.
В. 55. Папеж Анна, Папеж Іван.
В. 57. Сташко Олена, Вариниця Іван, Зальопана Ольга.
В. 59. Глива Григорій, Іващишин Наталка, Роман Іванна.
В. 64. Дворецька Анна, Дворецький Григорій, Геречка Ізидор, Лопчинська Евстахія, Винярський Стах, Винярська Марія.
В. 68. Шкапій Анна, капій Михайло, Шкапій Олена, Шкапій Роман.
В. 85. Ковальчук Петро, Пстрак Магда.
В. 91. Карович Олекса, Карович Олена, Тріщок Теодор, Тріщок Іван, Тріщок Юрій, Тріщок Павло.
В. 94. Гайдук Василь, Холевка Роберт, Холевка Софія, Холевка Стах, Гох Василь, Ганиш Йосиф, Ганиш Евген, Гавич Стефанія, Гришко Ілія, Гришко Омелян, Грибінчук Марія, Козаченко Олеся, Манастирський Володимир, Савчук Лілія, Швалер Марта, Швалер Михайло, Танаськів Ольга, Туркевич Іванна, Туркевич Стах, Вівчаровська Тереса.
В. 96. Чемерис Софія, Пісьо Анна, Пісьо Іван, Пісьо Михайло, Пісьо Василь.
В. 97. Остафф Катерина.
В. 99. Адамович Стефан, Корінка Йосиф, Корінка Михайло, Лесюк Павлина, Лесюк Йосиф, Лесюк Олена, Лукач Анна, Надільна Марія, Надільна Анна, Надільний Іван, Шпур Анна, Швайлик Юрій, Швайлик Еллен(Швайлик Юлія, Швайлик Софія, Швайлик Марія, Швайлик Анна, Трубейла Василь, Трубейла Андрій, Трубейла Ілія, Трубейла Іван, Залецький Михайло, Залецький Стефан, Залецька Стефанія, Залецька Лілія, Зварич Йосиф, Зварич Василь, Зварич Ілія, Зварич Іван.
В. 102. Олексик Микола, Олексик Іван, Олексик Михайло.
В. 103. Березович Ґерієта, Стадник Анна.
В. 104. Мисак Ольга.
В. 105. Феснак Михайло.
В. 108. Дзят Елисавета, Дзят Володимир, Потажний Олекса.
В. 109. Стажецький Антін, Стажецький Михайло.
В. 120. Ревт Анна.
В. 124. Бала Іван.
В. 136. Головський Михайло.
В. 140. Хановська Розалія.
В. 139. Дзіковський Стефан, Кукура Іван, Липовий Стефан, Липова Анна.
В. 142. Бучій Іван, Бучій Олекса, Ьучій Марія, Бучій Стефан, Бучій Павло, Дидзик Дмитро, Ґронвал Адам, Ґронвал Теодор, Ґронвал Ґеновефа, Ґронвал Йосиф, Ґронвал Володимир, Байтала Семен, Байтала Іван, Бутинець Дмитро, Картичак Михайло, Вілінська Олена, Закорчена Марія, Закорчена Юліянна, Ковальчик Антін, Ковальчик Павло, Мамчак Микола, Мамчак Олівія, Петроневич Альбіна, Петроневич Теодор, Петроневич Едвард, Петроневич Йосифа.
В. 147. Йонак Йосиф, Крамар Анна, Крамар Юрій, Крамар Елена.
В. 150. Гуска Федора, Гуска Володимир, Базан еПтро, Яремій Стефан, Яремій Вірджінія, Муневич Андрій, Муневич Яків, Никорчук Василь, Никорчук Марія, Никорчук Микола, Никорчук Анна, Никорчук Евдокія, Олексин Василь, Олексин Марія, Соколовська Марія, Соколовський Микола, Соколовський Стефан, Стефанюк Емілія, Стефанюк Клементина, Тимчук Емілія, Тимчук Софія, Тимчук Вірджінія.
В. 152. Гладка Евгенія, Климців Микола, Климців Андрій, Климців Ольга, Климців Володимир.
В. 156. Федорович Стефанія.
В. 161. Бахор Михайло.
В. 168. Федун Анастазія, Федун Дмитро.
В. 169. Деренюк Розалія, Градова Люба, Іванишин Анна, Іванишин Марія, Іванишин Володимир, Іванишин Павло, Іванишин Йосиф, Іванишин Марія.
В. 177. Мамчак Анна, Мамчак Михайло, Мамчак Іван, Накопінська Марія, Ґекрут Стах, Рукрут Марія, Рекрут Йосиф, Рекрут Петро.
В. 182. Крушельницький Йосиф, Сосонка Стефанія.
В. 191. Бомба Люба.
В. 192. Макогін Елисавета, Факс Павло, Кречковський Петро, Варещук Стефанія, Варещук Іван, Варещук Анна.
В. 204. Кузів Анна, Кузів Марія, Кузів Олена, Кузів Іван, Максимюк Михайло.
В. 206. Іванович Михайло, Затонський Тарас, Затонський Нестор, Фірман Петро, Фірман Стефанія.
В. 211. Фостик Катерина, Ґеба Іван, Кость Стефан, Лесів Іван.
В. 213. Яворська Емілія, Кобрин Михайло, Кобрин Марія, Кушнір Дмитро, Незнайомський Іван.
В. 217. Британ Ольга, Пастернак Іван.
В. 231. Корінь Теодозія, Корінь Йосиф.
В. 234. Павук Павло, Скоренка Емілія, Бохна Броніслава, Бохна Леокадія, Фуртас аПвло, Ґенеґа Йосиф, Ґерета Юлія, Ґерета Василь, Ґерета Елена, Ґенеґа Марія, оГндович Петро, Гондович Анна, Горінь Катерина, Гвіздь Емілія, Ях Марія, Ях Іван, Кацюпська Ольга, Кацюпська Павлина, Кацюпська Юлія, Картичак Юрій, Кемпа Стефан, Кемпа Марія, Ковальчик Лукія, Кузьмінська Емілія, Кузьмінська Ольга, Клок Богдан, Лукашевич Анна, Марунчак Софія, Марунчак Володимир, Марунчак Стефан, Марунчак Мижайло, Могила Марія, Павук Станіслава, Цавук Олена, Петришин Катерина, Петришин Емілія, Петришин Анеля, Петришин Йосифа, Попов Марія, Рябець Петро, Рябець Іван, Рябець Анна, Рой Василь, Сас Йосиф, Слиш Олена, Слиш Ванда.
В. 237. Комар Михайло.
В. 242. Бойчак Микола, Бойчак Андрій, Бойчак Петро, Бойчак Павло, Головатий Федор.
В. 245. Галько Йосиф, Галько Анна, Галько Іван, Єдлінський Іван, Єдлінський Володимир, Кушнір Григорій, Крупа Стефан, Крупа Семен, Савчак Ірина, Войцеховський Йосиф, Забитовська Софія, Забитовська Анна.
В. 247. Саєс Микола, Сасс Богдан.
В. 253. Босик Василь, Федорів Володимир.
В. 256. Худяк Віра, Махно Анна, Махно Марія, Самотіс Василь.
В. 265. Гузела Іван, Гузела Ольга.
В. 271. Гураль Роберт.
В. 275. Хмужинська Емілія.
В. 276. Лепницький Петро, Гливяк Розалія, Гливяк Михайло, Павлюх Олена, аПвлюх Андрій, аПвлюх Ольга.
В. 277. Хорнят еПтро, оХрнят Михайло.
В. 292. Качмар Марія, Качмар Евгенія, Качмар Анна.
В. 295. Дашо Андрій, Вільха Микола.
В. 308. Хома Данило, Сокальський Григорій, Топоринська Олеся.
В. 310. Багрій Іван, Довгун Ілія.
В. 316. Білоус Андрій.
В. 321. Гозняш Олена.
В. 338. Грицко Зузанна.
В. 339. Воютицький Йосиф, Воютицька Ева.
В. 344. Песик Катерина.
В. 347. Мусей Стефан, Мусей Анна, Мусей Мирослав.
В. 357. Михайловський Іван.
В. 358. Свіжинський Павло.
В. 359. Ґой Іван, Ґой Йосиф.
В. 362. Флиста Катерина, Митчак Михайло.
В. 373. Квасна Ольга, Лобуш Ніна, Лобуш Олена.
В. 383. Маршал Франко, Торак Іванна.
В. 389. Турко Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 34. Дзят Михайло, Дзят Юлія, Дзят Дмитро, Оберц Іван, Оберц Марія.
В. 45. Шайняк Теодор, Шайняк Роман.
В. 70. Бартчак Михайло, Бартчак Дорота, Маковський еПтро, Туренчак Василь, Туренчак Роман.
В. 93. Свідер Володимир, Свідер Петро.
В. 147. Семанишин Анна, Семанишин Стефан.
В. 159. Новак Петро.
В. 177. Шевчук Марія, Шевчук Анна.
В. 217. Кучмій Анна, Кучмій Марія, Кучмій Петро, Шкапій Володимир, Шкапій Анастазія, Шкапій Михайло.
В. 276. Дністрян Параска, Дністрян Анна, Кміт Ірина, Суха Дорка, Суха Марта, Зіндран Михайло.
В. 308. Андрушко Анна.
В. 358. Банас Агнешка, Банас Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Маційовський Володимир, Маційовська Віра.
В. 73. Журба Йосиф, Журба Володимир.
В. 96. аГняк Володимир, Ганяк Зоня, Ганяк Мирон.
В. 144. Волошин Катерина, Волошин Анна, Волошин Андрій.
В. 151. Король Іван, Король Параска, Король Марія, Король Анна, Король Ольга, Король Стефанія.
В. 239. Дьорка Агафія, Дьорка Теодор, Дьорка Еван, Дьорка Іван, Дьорка Калина, Жмутин Михайло, Жмутин Агафія, Жмутин Анна, Жмутин Ева.
В. 305. Земледух Анна.
В. 347. Тимчій Ольга.
В. 356. Дьорка Анна, Дьорка Михайло, Дьорка Іван.
В. 361. Боднар Олекса.
В. 383. Мартинюк Зеновій, Савіцька Марія, Савіцька Йосифа, Савіцький Михайло.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 3. Ціцила Петро, Ціцила Олена, Ціцила Марія.
В. 10. Нецьо Катерина.
В. 13. Ковальчик Марія.
В. 21. Косик Васиь, Косик Іван, Косик Теодор, Косик Михайло, Косик Марія, Косик Лілія.
В. 24. Френдій Микола.
В. 28. Поляк Олена.
В. 31. Гелєр Карло, Огарок Йосиф.
В. 34. Качай Андрій, Качай Стефан, Качай Ольга, Качай Володимир, Качай Василь, Качай Катерина, Качай Микола, Качй Теодор.
В. 55. Шнадровський Йосиф, Шандровський Павло, Шандровський Іван.
В. 56. Ганчик Анна, Ганчик Іван, Ганчик Михайло.
В. 63. Гоцалюк Анна, Гоцалюк Іван, Гоцалюк Ансатазія.
В. 65. Ломеґа Анна, Ломеґа Антін, Ломеґа Михайло, Малиняк Микола, Магоровська Анна, Магоровський Петро, Магоровський Антін, Магоровський Іван, Магоровський Василь, Малиняк Іван, Полянський Павло, Полянський Микола, Полянська Анна, Полянська Марія, Полянський Іван, Сенько Станіслава.
В. 67. Загоруйко Андрій.
В. 70. Ґнира Семен, Ґнира Ольга.
В. 83. Ґельнер Катерина.
В. 85. Ґут Іван.
В. 89. Прончак Михайло.
В. 90. Скольський Петро, Скольський Микола, Скольський Антін, Скольська Олена, Скольський Михайло, Сколська Параска.
В. 91. Караман Михайло, Караман Володимир, Караман Ґеня, Кузьо Михайло.
В. 102. Стрельбіцький Володимир.
В. 105. Солян Іван.
В. 128. Ходоровський Микола, Ходоровська Франя.
В. 131. Дрозд Тодор, Дрозд Марта, Дрозд Володемир, Ґошовський Іван.
В. 137. Дзенкевич Франко, Дзенкевич Анна, Дзенкевич Володимир, Звіженський Йосиф, Звіженська Марія, Звіженський Михайло, вЗіженський Іван, Звіженський Василь, вЗіженська Олена.
В. 142. Баранецький Іван, Баранецька Анна, Баранецька Розалія.
В. 146. Пелех Іван, Пелех Антін, Пелех Марія.
В. 147. Жмінка Анна.
В. 206. Бойко Катерина.
В. 213. Сомик Марія.
В. 214. Крисовата Марія.
В. 239. Конотапська Марія.
В. 241. Вовк Марія, Вовк Тимко, Вовк Володимир, Вовк Іван.
В. 242. Кравець Теодор, Кравець Анна.
В. 259. Горинець Едвард, Мітьо Антін, Мітьо Владя.
В. 261. Кузда Павло, Кузда вЕа.
В. 264. Бенько Іван, Бенько Павлина, Бенько Анна.
В. 266. Квас Ольга, Квас Марта.
В. 271. Дудіч Ірина, Дудіч Емілія.
В. 274. Тиховський Михайло.
В. 276. Бабяк Марія, Бабяк Іван, Бабяк Анна, Бабяк Михайло, Бабяк Катерина, Бабяк Розалія, Ґебет Марія, Ґебет Йосиф, Кость Микола, Кудрик Михайло, Кудрик Анастазія, Кудрик Василь, Макар еПтро, Макар Андрій, Макар Марія, Сокира Олена.
В. 290. Петрик Василь.
В. 292. Кук Марія.
В. 316. Стрілець Марія, Стрілець Анна.
В. 317. Велич Анна.
В. 322. Дубас Ольга, Дубас Анна, Літвінський Володимир, Літвінська Анна.
В. 330. Коротніцький Михайло.
В. 352. Шуригайло Володимира, Шуригайло Стефанія, Шуригайло Володимир, Шуригайло Стах, Шуригайло Йосиф.
В. 361. Захарків Анна.
В. 363. Бриніцька Катерина.
В. 375. Шегда Мирослав, Шегда Стефан, Шегда Олена, Шегда Михайло, Шегда Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 15. Мартинів Зеновій, Савіцька Марія, Савіцька Йосифа, Савіцький Михайло.
В. 56. Бліщ Михайло, Палюх Іван, Палюх Олекса, Палюх Анна, Палюх Марія, Палюх Анастазія, Пуціло Анастазія, Пуціло Ева, Пуціло Стефан, Пуціло Петро, Рафа Розалія.
В. 69. Боднар Олекса.
В. 70. Маційовський Володимир, Мацийовська Віра.
В. 85. Земледух Анна.
В. 147. Король Ольга, Король Стефанія, Король Іван, Король Параска, Король Марія, Король Анна.
В. 156. Чабан Катерина, Чабан Марія.
В. 177. Журба Йосиф, Журба Володимир.
В. 239. Вільчинський Олекса.
В. 339. Дхорка Анна, Дьорка Агафія, Дьорка Теодор, Дхорка Михайло, Дьорка Ева, Дьорка Іван, Дьорка Іван, Дьорка Калина, Дьорка Іван, Жмутин Михайло, Жмутин Агафія, Жмутин Анна, Жмутин Ева.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Пацканик Іван.
В. 2. Бабич Анна.
В. 3. Грега Василь.
В. 9. Дравущак Анна, Наралка Іван, Васюта Стефан.
В. 18. Ванцяк Анна.
В. 42. Білах Михайло.
В. 44. Яремчук Стефан.
В. 96. Ганяк Леонід.
В. 97. Остафф Анна.
В. 99. Лесюк Михайло.
В. 104. Шут Теодор.
В. 121. Боднар Ольга, Боднар Евген.
В. 133. Свибяк Михайло.
В. 135. Клим Марія.
В. 161. Петришин Стах.
В. 177. Рекрут Ярослава.
В. 214. Зеліско Михайло.
В. 217. Луцишин Софія.
В. 234. Кіценюк Володимир.
В. 239. Лиховід Михайло.
В. 245. Гаврищкевич Катерина, Гаврищкевич Марія.
В. 247. Гринишин Дмитро.
В. 351. Галькович Марія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком січня 1931 р. було в У. Н. С. дітей членів	10,891
В місяци січні 1931 р. принято нових	363
В місяци січні 1931 р. принято наново	84
В місяци січні 1931 р. принято з переступними листами	36
Разом	14,323
В місяци січні 1931 р. суспендовано	149
В місяци січні 1931 р. відійшли з переступними листами	42
В місяци січні 1931 р. відійшли до повнолітних членів	27
Разом	218
З кінцем січня 1931 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	14,105

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 2-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,715
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,390
Разом	14,105
З кінцем січня 1931 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	35,463

У В А Г А

[illegible] кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць січень 1930 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (лютого) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця лютого 1931 року, то в березні 1931 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяці січні 1930 р. взяли переступні листи, а ще досі не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяці лютім 1931 р., бо на другий місяць то є в березні 1931 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

[illegible] двопортрет" та „Жінка під зеленою завісою"), з них кожний це наче окремий про себе документ зруйнованої війною духовости і природи людин... Хотілосяб сказати:

Ормузд, зобиджений дух світла і краси, мститься. Ґеній мистецької краси мститься за те, що люде топили світ у крові так довго, поки не втопили в ній і своєї творчої спромоги. І от тепер та краса така пошматована і зледачіла, така безпросвітна й невідрадна, як і той післявоєнний світ, що його собі люде сотворили війною. Лінія рисунку, краска барв, правильність пропорцій, виміри перспективи — все те на деяких образах таке вам примітивне, що здається иноді, начеб їх творці або почали з цим усім уперше, або взялися з відомою завзятістю сецесіоністів нехтувати те все ґрунтовно тай на злість поклонникам усякої гармонійної краси. Якихось цікавих розвязок кольористичних, люмінарних або дімензіональних проблємів тут назагал дуже мало, затеж стверджуєш з немилим здивуванням, що нпр. на одному портреті, „Пані В. М.", голова і бюст шановної дами займають 3/4 всього полотна, а на все инше припадає 1/4 решти, задля чого ця добродійка нагадує жінку на дітодиних ногах. На инших портретах тільки обличчя обрисовані дбайливо; від бюсту починається вже діспропорція, а руки майже з правила нерозмальовані гаразд, тільки заззначені кількома мазками сюди-туди. А коли всетаки і на цій виставі бачимо щось таке сліпучо гарне, як **Віллі Кріґеля** „Дама в червоній мантилі" (Дрезден), або **Марії Вернце** чарівно зманливе „Циганка" (Штутґарт), **Евгена Спіро** „З книжкою в ліжку" (Берлін), або **Оттона Шофа** „Дівчинка" (Берлін), то це тут і справді, як я вже зазначив, рідкі виїмки. Бо позатим образи в нашій галерії розчаровують глядача в кожній ділянці: портрету і краєвиду, жанру і затишків („Стіллебен), а навіть і концепцій релігійних. Ормузд мститься.

(Конець буде).

З ТУРЕЦЬКИХ ЖАРТІВ.

ОБИДЖЕНИЙ ВЕРБЛЮД.

Верблюд занедужав. Не міг устати. Радий був умерти. Прийшов до нього погонич і просив, щоби верблюд простив йому, що він йому заподіяв злого: що давав замало їсти, що накладав забагато вантажу, що бив його.

— Я це все прощаю тобі, — сказав — лиш одного не можу простити.

— Щож це таке? — спитав здивований погонич.

— Що ти все пускав осла наперед мене, — відповів верблюд.

(У кожній каравані верблюдів попереду йде осел, за ним мусять іти верблюди, приноровлюючися до його ходи. Верблюди є попривязувані один до одного).

—o—

ЯК КОТЕЛ ДІСТАВ КОТЕЛОК.

Турок прийшов до сусіда позичити великого казана (мідяний котел). Сусід позичив. За кілька днів Турок приніс сусідови великий котел назад і ще крім того малесенький котелок. Сказав, що той маленький народився великому. Сусід нічого не сказав, а прийняв і маленький котелок, начеб він справді міг народитися тому великому казанови.

За якийсь час прийшов знову той Турчин до сусіда і знову позичив собі в нього великий котел. Та тепер чомусь не віддав кітла. Сусід пійшов до Турчина й питається, чому не віддає кітла.

— Не можу віддати тобі твого казана, бо він помер! — відповів Турок.

Сусід не вдоволився такою відповідю. Пійшов до кадія (судді) і заскаржив Турчина. Каді прикликав обох і вони розповіли йому цілу справу. Каді видав такий присуд:

— Коли ти повірив, що казанови народився казанець, то мусиш теж повірити, що казан помер.

—o—

Людвик XIV. приготовляв листа для закордонного посольства. Ніхто з окруження не знав змісту того листа, а всі були цікаві, тому ріжно здогадувалися. Котрийсь із сміливіших дворян відважився спитати короля, яка це місія того листа.

— А чи зумієш задержати тайну? — спитав король.

— Радше згину, ніж мав би я зломити дане слово чести.

— То добре, — відповів король. — Я такий самий. Тому теж нічого не скажу тобі.

—o—

У торговлі цвітів.

— Прошу пана, чи та аґава напевно цвите раз на сто літ?

— Під ґарантією, прошу пані — відповідає власник торговлі цвітами. — Колиж не зацвіте, то приймемо її назад.

Із золотих думок пяниці.

„Алькоголь, коли його пємо поміркованно, навіть у найбільших скількостях не шкодить".

— Мамо, мамо, бавмося в цирк... Я буду слоном.

— А щож я маю робити, дитино?

— А ти, мамо, будеш публикою, що дає слонові кенди.

ПРОТОКОЛ

ПЯТОГО КОНҐРЕСУ ОБЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ.

(11)

о. д-р В. Клодницький пропонує, щоби пороблено заходи коло зорієнтовання молоді в українській справі. Прихиляється до внесення о. М. Кінаша і додає, що треба при помочі преси вишукати посеред нашої молоді таланти, яких багато. Треба також повести відповідну агітацію серед старшого громадянства, щоби воно не відганяло молоді від праці, як се нераз дієтся. Наводить приміри, як нераз старі громадяне ставляться з легковаженням до молоді, відпихають її від праці, не хочуть приняти її голосу.

Добр. Теод. Каськів, навязуючи до реферату д-ра Мишуги, звертає увагу, що в Обєднанню нема в дійсности зеднання всіх українських організацій. В нас багато критики, до якої ми дуже скорі, се правда, — але треба відшукати, хто винен за відсутність зеднання. Дуже сумно, що в такий важкий час американські Українці не можуть знайти спільного шляху. Підносить потребу приєднання до праці Обєднання всіх організацій без ріжниці на партійні і релігійні розходження. Колиб було таке зеднання, то тепер, коли прийшов поклик для негайну поміч зруйнований Батьківщині, можнаб придбати далеко більші суми. Треба застановитися, яким способом маємо обєднати усіх, бо инакше ті постанови, які тут западуть, будуть одними виконані, а другими ні.

Добр. Стеткевич: Добр. Каськів повинен був подати спосіб зеднання всіх організацій в одну центральну організацію. Практика з минулого виказує, що в нашім громадянстві завжди були розходження навіть у важних справах і у важних хвилях. Найпершою вимогою успіху Обєднання є, щоби ми вміли гідно постояти за тим що ухвалюємо. Бачимо, що усюди в громадах є гурти людей, які не запускаються в критику і крикунство, але радо йдуть за тим покликом, який виходить від Обєднання. Завдяки тому Обєднання на протязі восьми років, серед нападів і наклепів, могло все-ж дати Рідному Народови більшу поміч, ніж всі инші організації, незвязані з Обєднанням, разом. Добр. Стеткевич переходить до справи нашого шкільництва. На попереднім конґресі принято певні постанови щодо наладження тої такої важної справи у всіх громадах. Досягнено бодай того, що в більшости шкіл заведено однакові підручники навчання. Треба сказати, що загал відноситься до справи нашого шкільництва довол байдуже. Тоді, коли инші народи витрачують на свої школи велитенські суми гроша, наша школа обходиться нам дешево і тому вона не є такою, якою ми бажалиб її бачити. Крім того треба здавати собі справу і з того, що життя в Америці веде до того, що нам треба видавати журнали для молоді в англійській мові. Бесідник є однак за те, щоби не переходити до того процесу нагло, треба таки затримувати рідну мову і наші традиції серед молоді. Дальше наводить деякі приклади з власної учительської практики. Прихиляється до думки, щоби видати для молоді потрібні підручники, але питання, де на це взяти грошей.

Добр. Семенина вносить, щоби дискусії обмежити на пять минут для кожного дискутанта. Внесення, підтримане д. Титаничем, переходить одноголосно.

Добр. Т. Свистун: Брак національної гордости підірвав в нас наше українське „я". Ми дивились на себе, як на щось нижше від инших. Треба цей брак залічити і добути всіх зусиль, щоби затримати українське життя і українського духа в усіх наших громадах і організаціях.

Добр. Буката: В шкільництві нашім нема одної системи. Треба коло справи належного зорганізовання шкільництва притягнути не лише церковні громади, але і всі инші організації, як запомогові так і горожанські клюби.

о. Пелехович: Підносить потребу заохочування українських родичів, щоби посилати дітей до вищих шкіл. Тоді, коли Поляки в Америці мають цілі сотні своїх лікарів, адвокатів і т. п., в нас та справа стоїть дуже бідно.

Добр. Павчак: Треба оживити діяльність Обєднання. Від теперішного до слідуючого конґресу треба причинитись до організації горожанських клюбів. З тою роботою і при клюбах треба організувати молодечі клюби. Не можна допустити до того, щоби молодь забувала українську мову. Вказує на Італійців, серед яких провідниками є вже тут виховані інтеліґенти, які прегарно орудують своєю мовою.

Добр. О. Крук: Коли хто закидає, що Обєднання не дало такої матеріяльної допомоги Батьківщині, яку повинноб дати, то треба брати на увагу і той факт, що наша іміґрація в Америці не є заможна, що вона не є доволі жертвенна. Серед Поляків бесідник бачив далеко більшу жертвенність, коли на одній вічу в Нюарку присутні Поляки давали все, що могли, — хто не мав грошей, то знимав перстень, або витягав годинник і давав на поміч Польщі.

Добр. Болюх: Прихиляється до думки д. Т. Каськова, що треба шукати способів притягнути до Обєднання всі організації, але завважує, що головною перепоною є Дім У. Н. Комітету.

Предс. Ом. Ревюк звертає увагу д. Болюха, що справа того Дому вже була пояснена, що Обєднання з тим не має нічого спільного і за се не може відповідати.

Добр. Сокальчук: Порушує ще справу шкіл з порадою, щоби викликати через пресу більше заінтересовання шкільництвом серед громадянства, та піддає думку, щоби конґрес перевів постанову про наложення громадського податку на всіх громадян, що вважають себе свідомими Українцями, щоби той податок був розділюваний на ріжні біжучі потреби українського народу.

Добр. Грицей: Радить, щоби вибрати комісію, зложену з трох людей, яка малаб заняться організацією молоді, щоб Обєднання занялось виданням відповідних підручників для молоді.

Д-р Галан: Виховання молоді се така справа, якої конґрес розвязати не може одним рішенням. Треба тут праці як Обєднання так і допомоги нашої преси. Старше громадянство молоді не розуміє. Деякі прояви серед нас нашу молодь впрост відпихають від нас. Взятиб для прикладу хочби наші Народні Доми. Деякі з них стоять в таких дільницях, що молодь прямо соромиться туди заходити.

Д-р Борак: Пропонує, щоби при Обєднанню створити секції, які займуться кожна приділеною їй справою.

о. Л. Левицький: Вважає, що головна справа, про яку тут маємо дискутувати, є справа Рідного Краю, тому дивується, що дискусія зведена на инші стежки.

Добр. Костів: Школа і виховання молодого покоління є справа великої ваги, бо коли про це не подбаємо, то хто після нас буде вести ту працю, яку тепер ми ведемо?

Добр. Слободян: Чи президія думає закінчувати конґрес сьогодня, чи продовжить його до завтра?

Предс. Ом. Ревюк: Конґрес має закінчитися сьогодня. Делегати відходять від теми, повторяють одно і те саме, говорять задовго, мимо того, що звертано увагу на потребу короткости в дискусії.

Д-р Галан: Реферат д. Данильченка не може йти під дискусію конґресу, тому, що над ним можуть дискутувати фаховці. Залишається приняти ті пропозиції, які д. Данильченко подав, і по змозі переводити їх в життя. Тому пропонує вибір комісії по економічно-фінансовим справам, яка матиме за мету основування фінансових інституцій серед нашого громадянства.

Добр. Грицей: підтримує думку д-ра Галана.

Добр. Свистун: радить, щоби конґрес висловився за поширення акції в справі основування будівельно-позичкових спілок.

Внесення д. Дармограя, підтримане д. Свистуном, щоби вибрати комісію для справ економічних, і внесення д. Грицея, підтримане о. Лисяком, щоби вибрати комісію видавничу для молоді, переходять одноголосно.

(Дальше буде).

Король і селянин.

Французький король Людвик XIV. був раз на ловах і побачив селянина, що сидів при дорозі.

— Навіщо ти чекаєш? — спитав король.

— Я чекаю, бо хочу бачити, як переїжджатиме король.

— Ах, це дуже легко. Розглянься лиш уважно, а той, хто не здійме тепер капелюха — то буде король.

І король засвистав. Дворяки, що були довкола, поздіймали капелюхи. Збентежений селянин глянув на короля та сказав:

— Тепер, пане, не знаю, хто з нас двох є королем, бо ми оба не здіймили капелюхів.

— Мамо, чи той пан, що там іде, чорний на всьому тілі?

— Так, дитинко, на всьому тілі; то мурин.

— А як ти, мамо, знаєш, що на всьому тілі?

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Кінчать з москвофільством.

Дня 7. лютого відбулося небувале торжество переходу москвофільських організацій на українську сторону.

З тої нагоди відограно представлення „Пригоди вчать эгоди".

По представленню забрав голос громадянин Іван Галак, голова Українського Комітету, котрий заявив, що промовляє від імени предсідателів і братств, а то „Братства Руских Галичан" і „Братства Галич". Він підчеркнув, що ті братства покінчили з національним хитанням і признають себе членами одного великого українського народа.

Заразом повідомив присутних, що дня 14. лютого відбудеться баль, з якого дохід буде призначений на допомогу боротьбі за українську державу.

Треба згадати, що до цеї національної злуки найбільше причинилися предсідателі згаданих Братств, а то громадяни І. Мирон і С. Васильців, котрі походять з села Підсосонова в Галичині.

Свідками того обєднання були маси народа, бо галя Українського Народнього Дому була битком набита.

Українська ідея осягнула побіду, а та побіда готова простелити ще й многих инших братів, що місять ще далі московське болото.

Я. Ницюк.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

РОМ, Н. Й.

З віча на боєву акцію.

На вічу, на якім говорили: О. Грибівський, делегат з краю, і М. Мурашко, предсідатель У. Н. С., переведено збірку на боєву акцію, з якої переслано до Обєднання $43.

І. Лаврук.

МИКИЗ РАКС, ПА.

Сповнив обовязок.

З новим роком сповняю свій обовязок пересилаю до Обєднання для „Просвіти" $3, а на Рідну Школу $2.

Іван Кіналь.

ВИЛКС БЕРІ, ПА.

На боєву акцію.

На дальшу боротьбу зложили: Відділи ОДВУ $16.50, П. Оберець $1, а Л. Лахман 50 цнт. Разом вислано до Обєднання $18.

ТОЛІДО, О.

Братство на боротьбу.

Бр. св. Николая, від[illegible] ухвалило виасигнувати з[illegible] еї каси $10 і призначит[illegible] допомогу дальшій борот[illegible] краю. Гром. Іван Бурак [illegible]жив $1. Разом вислано д[illegible] єднання $11.

І. Кульматицький.

Славного хірурга покл[illegible] до великого богача в н[illegible] йому при вечері застр[illegible] горлі ость з риби. Лік[illegible] тягнув ость. Богач, [illegible] дуже перелякався, дяк[illegible] тається:

— Скільки я вам вин[illegible] бий пане докторе?

— Половину того, що [illegible] ні хотіли дати, як [illegible] була в горлі.

ПОВОРОТ ТАРЗАНА.

(5)

Роков ждав до хвилі, коли він переконався, що не Тарзан буде тим, що лишиться на долівці кімнати без життя. Тоді він зателефонував поліції. Як поліція прибула, вона могла бачити, як Тарзан відбивався як дикий звір. Заки вони могли його спіймати, він скочив на отворене вікно, з нього на дерево над хідником, а відтак зник.

Вдершися скоро на дерево, Тарзан побачив, що вершок дерева сягав даху. Мускули, що від років виндали його на верхи дерев праліса, помогли йому тепер легко перекинутися понад сю віддаль. З того будинку він скочив на другий, а звідти зсунувся на хідник, а відтак безпечно домів, і до ліжка.

Поручникови Д'Арнотови вдалося дістати для Тарзана становище у французькій дипломатичній службі. Воно вимагало великої фізичної відваги й таємничости. Тарзан дуже сим становищем утішився, бо воно йому обіцювало ріжні пригоди. І так він попрощався скоро зі своїм приятелем і з Парижем та поплив до північної Африки.

Один офіцир украв інформацію великої ваги, котру хотілося дуже мати одному сусідному урядови, як уряд Франції підозрівав. Один відомий Парижанин у приступі завзити кинув підозріння на нього. Тарзана вислано, щоби дістати сі документи й мати око на зрадника. Се було завдання, як він прибув до Альжирії.